

Humblement agenouillés devant l'autel

Par Jeremy R. Jaggi
des soixante-dix

Смиренні душі стають на коліна біля олтарів

Старійшина Джеремі Р. Яггі
Сімдесятник

Conférence générale d'octobre 2025

Lorsque nous contractons et honorons nos alliances, nous nous lions au Sauveur, en obtenant un meilleur accès à sa miséricorde, sa protection, sa sanctification, sa guérison et son repos.

Je remercie le chœur pour le témoignage rendu à travers ce nouveau cantique.

Le nouveau cantique de Sainte-Cène « Pain de vie, toi, l'eau vive » me touche profondément. Une strophe du cantique dit : « Mon cœur brisé je viens offrir à l'autel, baissant le front. »

Ma compréhension de ces mots s'est approfondie peu de temps après que notre famille a quitté Newbury Park, en Californie, pour servir dans la mission d'Ogden, en Utah, en 2015. J'ai reçu une invitation à visiter la base aérienne de Layton en Utah. Je n'étais jamais allé sur une base militaire et je n'avais jamais rencontré d'aumônier de l'armée ni les hommes et les femmes qui travaillent à la sécurité et à la protection de leur pays.

L'aumônier Harp, comme les milliers d'autres aumôniers bénévoles et professionnels qui servent dans nos prisons, hôpitaux et installations militaires à travers le monde, m'a inspiré et édifié. La dernière étape de la visite était le sanctuaire. J'ai demandé à l'aumônier s'il intervenait auprès de toutes les personnes qui désiraient se recueillir, prier, méditer et adorer. Il est allé vers l'avant de la chapelle et a pris une croix de derrière les rideaux. Il m'a dit qu'il utilisait la croix pour les services protestants et catholiques. J'ai demandé ce qu'il utilisait pour nos frères et sœurs juifs. Il est allé à l'autre extrémité du mur avant et a sorti

Коли ми укладаємо завіти та дотримуємося їх, ми пов'язуємо себе зі Спасителем і отримуємо більший доступ до Його милості й захисту, а також освячуємося, зцілюємося і знаходимо спокій.

Дякую вам, учасники хору, за ваше свідчення у вигляді цього нового гімну.

Новий причасний гімн "Bread of Life, Living Water (Хліб життя, жива вода)" насичує мою душу. В одному з рядків цього гімну є такі слова: "І серце скрушене моє, Тобі приношу в жертву я, приходячи до олтаря".

Моє розуміння цих слів поглибилося невдовзі після того, як у 2015 році наша сім'я поїхала з Ньюбері-Парк, штат Каліфорнія, щоб служити в Огденській місії у штаті Юта. Я отримав запрошення поїхати на екскурсію до військової авіабази "Гілл", розташованої поблизу Лейтона, штат Юта. Я ніколи раніше не був на військовій базі й ніколи не зустрічався з військовим капеланом або з чоловіками і жінками, чия робота — забезпечувати безпеку і захист своєї країни.

Капелан Гарп, як і тисячі інших добровільних та професійних капеланів, які служать у наших в'язницях, лікарнях та військових установах по всьому світу, надихав і підбадьорював мене. Останнім місцем, яке ми відвідали на цій базі, була каплиця. Я запитав у капелана, чи проводить він богослужіння для всіх людей, які бажають обмірковувати, молитися, вивчати й поклонятися. Він підійшов до передньої стіни каплиці й дістав хрест із-за завісок. Він сказав, що використовує цей хрест для проведення протестантських і католицьких богослужінь. Я запитав, що він

une étoile de David.

J'ai alors demandé : « Que faites-vous pour les services des saints des derniers jours ? » Il a rangé ces symboles et a montré du doigt l'autel en bois au milieu du sanctuaire. Il a dit que les membres de l'Église de Jésus-Christ des Saints des Derniers Jours préparent et bénissent le pain et l'eau sur l'autel. J'ai demandé si le large autel qui semblait fixé au sol était retiré avant les services de nos frères et sœurs juifs, musulmans, catholiques ou protestants. Il a répondu que l'autel restait en place, car plusieurs de ces confessions l'utilisent aussi à leur façon.

Abraham a construit un autel, a lié Isaac et s'apprêtait à sacrifier son fils unique quand sa main a été retenue. Il a alors déclaré, comme le Seigneur : « Me voici ! » Combien de fois le grand Je Suis ou l'un de ses prophètes ont-ils répondu à l'appel par ces mots : « Me voici » ?

Dans son sermon sur la montagne, le Sauveur nous a invités à nous réconcilier avec nos frères et sœurs avant de nous approcher de l'autel. Paul a enseigné que nous sommes « sanctifiés » à l'autel par l'expiation de Jésus-Christ.

Le prophète Léhi « quitta sa maison [...] et ses choses précieuses. [Puis] il construisit un autel [...] et fit une offrande au Seigneur [...] et rendit grâce au Seigneur. »

La Bible et le Livre de Mormon nous enseignent comment adorer le Fils de Dieu à l'autel. Pourquoi ?

Nos premiers parents, Adam et Ève, ont construit des autels et y ont adoré Dieu. Après avoir été chassés du jardin d'Éden et avoir adoré le Seigneur pendant de « nombreux jours », un ange leur est apparu et leur a posé une question poignante qui pourrait être posée à chacun de nous : « Pourquoi offres-tu des sacrifices au Seigneur ? »

Adam a répondu : « Je ne le sais. »

La réponse de l'ange à l'humble aveu d'Adam est superbe : « C'est une similitude du sacrifice du Fils unique du Père. [...] C'est pourquoi, tu feras tout ce que tu fais au nom du Fils, tu te repentiras et invoqueras dorénavant Dieu au nom du Fils. »

використовує для наших єврейських братів та сестер, і він підійшов до іншого боку передньої стіни і дістав зірку Давида.

Після цього я запитав: “Що ви робите для проведення богослужінь для святих останніх днів?” Він відклав вбік ці символічні предмети і вказав на великий дерев'яний олтар посеред каплиці. Він сказав, що члени Церкви Ісуса Христа Святих Останніх Днів підготовляють і благословляють хліб та воду на цьому олтарі. Я запитав, чи переміщують кудись цей великий, на вигляд нерухомий олтар перед богослужіннями, які проводяться для наших єврейських, мусульманських, католицьких чи протестантських братів і сестер. Він сказав, що олтар залишається на місці, бо кілька з тих конфесій також певним чином використовують його.

Авраам збудував олтар, зв'язав Ісаака і був готовий принести в жертву свого єдиного сина, але його руку було зупинено, і він відгукнувся, як колись відгукнувся Господь, такими словами: “Ось я!” Скільки разів Великий Єгова або хтось із Його пророків добровільно відгукувались, кажучи: “Ось я”?

У Своїй Проповіді на горі Спаситель закликав нас примиритися з нашими братами і сестрами, перш ніж ми підійдемо до олтаря. Павло навчав, що біля олтаря ми “освяч[уємося]” завдяки Спокуті Ісуса Христа.

Пророк Легій “залишив свій дім... і свої коштовності... [А потім] він спорудив жертовник... і приніс жертву... і дякував Господу”.

У Біблії і Книзі Мормона нас навчають поклонятися Сину Божому біля олтарів. Чому?

Наші перші батьки, Адам і Єва, збудували олтарі й поклонялися біля них. Після того як Адама і Єву було вигнано з Еденського саду і вони поклонялися “багато днів”, їм явився ангел і поставив важливе запитання, яке можна поставити й кожному з нас: “Чому приносиш ти жертви Господу?”

Адам відповів: “Я не знаю”.

Відповідь ангела на смиренне зізнання Адама приголомшує: “Це є подобою жертви Єдинонародженого від Батька... Отже, ти робиш усе, що робиш, в ім'я Сина, і ти каятимешся і прикликатиш Бога в ім'я Сина завжди”.

La table de Sainte-Cène et les autels du temple symbolisent le sacrifice de Jésus-Christ et son expiation infinie.

Quand nous contractons des alliances et les honorons en recevant l'ordonnance de la Sainte-Cène à l'église, et la dotation et le scellement au temple, nous nous lions au Sauveur et obtenons un plus grand accès à sa miséricorde, sa protection, sa sanctification, sa guérison et son repos.

Miséricorde et protection à travers les alliances

Lorsque j'avais 15 ans, j'ai demandé à mon père si je pouvais manquer la réunion de Sainte-Cène, seulement un dimanche en janvier, à l'occasion d'un match spécial de football américain. Il a répondu que j'étais suffisamment âgé pour prendre cette décision par moi-même et m'a suggéré de réfléchir à un simple conseil. Il a dit : « Si tu décides de manquer la réunion de Sainte-Cène une fois, il sera beaucoup plus facile de refaire le même choix plus tard. »

Si le Sauveur est le grand rassembleur, alors l'adversaire est le séparateur. Lui, Satan, nous tente afin de nous éloigner de nos lieux d'adoration consacrés et de la protection de Jésus-Christ. Quand nous adorons le Sauveur, nous recevons « le pouvoir de résister au courant naturel du monde ». Quand nous prenons le temps de communier avec lui, nous avons la promesse d'être « délivré[s] de Satan ». « Puis, si nous gardons nos alliances, il nous dote de son pouvoir fortifiant. » Oh, combien je chéris l'expérience de communier avec le Sauveur par les alliances que je fais aux autels sacrés.

L'acquisition d'une compréhension de l'expiation éternelle du Sauveur, ligne sur ligne, précepte sur précepte, agit comme une vaccination spirituelle contre les ruses de l'adversaire. Les jeunes Elder Jaggi, à Mexico, Zuster (sœur) Jaggi, en Belgique, et d'autres missionnaires à travers le monde ont bien plus de chances de voir leurs amis demander les bénédictions du baptême et du don du Saint-Esprit si ces amis assistent à la réunion de Sainte-Cène dans la semaine qui suit leur premier contact avec eux.

Un jeune adulte aux Tonga ou aux Samoa a bien plus de chance d'être scellé dans la maison du Seigneur s'il s'est préparé pour sa dotation et

Причасний стіл і храмові олтарі символізують жертву Ісуса Христа і Його нескінченну Спокуту.

Коли ми укладаємо завіти, отримуючи такі обряди, як причастя в церкві й ендаумент і запечатування в храмі, та дотримуємося цих завітів, ми пов'язуємо себе зі Спасителем і отримуємо більший доступ до Його милості й захисту, а також освячуємося, зцілюємося і знаходимо спокій.

Милість і захист через завіти

У 15-річному віці я запитав свого тата, чи можна мені пропустити причасні збори — лише одну неділю у січні, аби подивитися особливий матч гри в американський футбол. Він сказав, що я достатньо дорослий, щоб самостійно прийняти це рішення, і попросив мене взяти до уваги одну пораду. Він сказав: “Якщо ти вирішиш пропустити причастя один раз, тобі набагато легше дасться рішення пропустити його знову”.

Якщо Спаситель чудово з'єднає нас із тим, що є правильним, то супротивник від'єднає нас від цього. Він, Сатана, спокушає нас, щоб ми віддалилися від наших освячених місць поклоніння і від захисту, який дає Ісус Христос. Коли ми поклоняємося Спасителю, то отримуємо “сил[у] протистояти природній мирській течії”. Коли ми проводимо час, спілкуючись з Ним, то отримуємо обіцяння, що нас буде “визволено від Сатани”. “Отже, якщо ми дотримуємося наших завітів, Він наділяє нас Своєю... зміцнюючою силою”. О, як же я ціную досвід спілкування зі Спасителем, уможливлений завдяки завітам, укладеним біля святих олтарів.

Збільшення розуміння Спасителевої вічної Спокути рядок за рядком, приписання за приписанням стає духовним щепленням проти хитрощів супротивника. Молодий старійшина Яггі в Мексиці, zuster (сестра) Яггі в Бельгії та інші місіонери по всьому світу мають набагато більше шансів побачити, як їхні друзі отримують благословення хрещення і дар Святого Духа, якщо ці їхні друзі відвідають причасні збори протягом першого тижня після знайомства з ними.

Доросла молодь на островах Тонго або Самоа має набагато більше шансів бути запечатаною в домі Господа, якщо вона під-

la reçue peu après la fin de ses études. Pendant la dotation, les membres sont incités à vivre et à respecter cinq lois qui leur confèrent pouvoir et protection. Quand nous faisons des alliances avec le Seigneur, une relation de réciprocité se forme. Nous lui montrons notre loyauté et notre amour. Notre force et notre pouvoir grandissent à chaque promesse faite et tenue.

Réflexion et sanctification

Quand, humblement et symboliquement, nous nous agenouillons devant les autels du Seigneur, nous avons l'occasion de réfléchir, « arrêté[s] quant à l'orgueil de [notre] cœur, [nous humiliant] devant Dieu ». Lorsque j'étais jeune, avant que je sorte avec mes amis, ma mère me disait souvent : « Rappelle-toi qui tu es et passe me voir quand tu rentres. » Il m'arrivait parfois de ne pas passer la voir quand je rentrais à la maison, car il était trop tard. Je regrette d'avoir manqué ces tête-à-tête importants avec ma mère.

Aujourd'hui, je me réjouis de mes tête-à-tête avec notre Père céleste. Dans mon rituel quotidien de culte personnel, quand je m'agenouille pour prier, à côté de mon lit ou avec ma famille, je m'imagine agenouillé devant un autel, réfléchissant à ma vie et l'examinant. Je pense à la Sainte-Cène, aux morceaux entiers de pain, brisés et rompus pour nous, chacun étant un symbole du corps brisé de notre Rédempteur. Je me rappelle l'enseignement de Dallin H. Oaks que « chaque morceau de pain est unique, tout comme les individus qui en prennent sont uniques ». Quand je m'agenouille pour prier, je réfléchis à la manière dont je peux offrir ma volonté à Dieu.

David A. Bednar a enseigné : « L'ordonnance de la Sainte-Cène est une invitation sainte et répétée à nous repentir sincèrement et à nous régénérer spirituellement. L'acte de prendre le pain et l'eau n'offre pas, en soi, le pardon des péchés. Mais, si nous nous préparons consciencieusement et participons à cette sainte ordonnance, le cœur brisé et l'esprit contrit, alors nous avons la promesse que nous aurons toujours l'Esprit du Seigneur avec nous. Et, par le pouvoir sanctificateur du Saint-Esprit et sa compagnie

готувалася до отримання свого ендаументу і отримала його невдовзі після закінчення школи. Під час отримання ендаументу членів Церкви запрошують жити за п'ятьма законами, виконувати і дотримуватися їх, щоб завдяки цьому мати силу і захист у їхньому житті. Коли ми укладаємо завіти з Господом, між нами встановлюються взаємні стосунки. Ми виявляємо вірність Йому і любов до Нього. Наші сила і міцьзростають з кожним обіцянням, яке ми даємо і виконуємо.

Обмірковування і освячення

Коли ми смиренно і символічно стаємо на коліна біля оltарів Господа, то маємо можливість обмірковувати, “зупини[т]и гордовитість [наших] сердець... упокор[и]тися перед Богом”. Коли я був підлітком і збирався гуляти з друзями, моя мама часто казала: “Пам’ятай, хто ти є, і коли повернешся додому, не забудь повідомити про це мене”. У деякі з вечорів я не повідомляв про своє повернення, бо приходив додому надто пізно. Я шкодую, що пропускав ті важливі миті спілкування з мамою.

Сьогодні я з нетерпінням чекаю на кожну можливість поспілкуватися з Небесним Батьком. У моїй щоденній практиці особистого поклоніння я стою на колінах поруч з ліжком або в оточенні сім'ї і молюсь, і уявляю, що стою на колінах біля олтарів, обмірковуючи й аналізуючи своє життя. Я думаю про причастя, а саме про скибки хліба, які для нас ламають на шматочки, кожен з яких є символом поламаного тіла нашого Спасителя. Я пригадую, як президент Даллін Х. Оукс навчав, що “кожен шматок хліба є унікальним, так само, як і ті, хто приймає його, є унікальними”. Коли я стаю навколішки і молюсь, то думаю про те, як я можу підкорити свою волю волі Бога.

Старійшина Девід А. Беднар навчав, що “обряд причастя є святим і постійним запрошенням щиро покаятися і оновитися духовно. Прийняття причастя саме по собі не веде до прощення гріхів. Але, коли ми сумлінно готуємося і беремо участь у цьому святому обряді зі скрушеним серцем і упокореним духом, тоді дається обіцяння, що Дух Господа можезавждибути з нами. І силою Святого Духа, яка освячує, і маючи Його за постійного напарника, мизавжди можемо утримувати

constante, nous pouvons toujours conserver le pardon de nos péchés. »

Quand Amy et moi examinons en détail les expériences de notre vie, nous célébrons le don d'amour et de sacrifice parfaits de Jésus-Christ. Nous voyons aussi à quel point l'enfer s'est déchaîné. Comment pouvons-nous surmonter le jugement, l'anxiété, la dépression, le cancer, le diabète, le harcèlement en ligne, le vol d'identité, une fausse couche, la perte d'un enfant, d'un frère ou d'un père ? C'est parce que Jésus-Christ a pris la coupe amère d'étourdissement, la coupe de colère – pour moi, pour ma famille et pour nous tous!

Gethsémané, tableau d'Adam Abram, publié avec la permission de altusfineart.com © 2025

La « coupe amère » qu'il a bu dans le jardin de Gethsémané et sa souffrance « intensifiée » sur la croix du Calvaire nous permettent de déposer notre dureté, notre rébellion, notre violence, nos colères et nos frayeurs sur les autels du Seigneur, et d'être continuellement « sanctifiés » par la réception du Saint-Esprit.

Patricia Holland a dit : « Ma prière la plus sincère pour vous et moi aujourd'hui est que nous renoncions complètement à nous-mêmes, et que nous nous déposions sur l'autel des promesses et de la paix de Dieu, où que nous soyons et quoi que nous ayons fait. »

Un lieu de guérison et de repos

Quand nous venons à l'autel, nous n'obtenons pas de récompense ; nous en apprenons plus sur Celui qui donne. C'est en apprenant ainsi et en nous liant à Dieu par alliance que nous obtenons la guérison. Néphi a dit : « Il m'a rempli de son amour, oui, jusqu'à ce que ma chair en soit consumée. » Et notre Sauveur aimant nous a lancé l'invitation : « N'allez-vous pas maintenant revenir à moi, et vous repentir de vos péchés, et être convertis, afin que je vous guérise? »

Quand elles étaient petites, une des histoires favorites de nos deux aînées, Mackenzie et Emma, était Le Monde de Narnia : Le Lion, la Sorcière blanche et l'Armoire magique. Nous aimions tous le grand Lion, Aslan. Nous avons gardé un souvenir mémorable du passage où le grand Lion donne sa vie pour Edmund. Mémorable, parce que les parents, tout comme les enfants, ont versé des larmes lorsque la Sorcière

prossennia nashykh hrihiv”.

Коли ми з Емі детально згадуємо події нашого життя, то радіємо дару досконалої любові та жертви Ісуса Христа. Ми також бачимо, як розпалася лють пекла. Як ми можемо подолати тривожність, депресію, рак, діабет, пережити осудливі погляди, цькування в інтернеті, крадіжку особистих даних, викидень, втрату дитини, брата і батька? Завдяки тому, що Ісус випив гірку чашу тремтіння, чашу гніву — за мене, за мою сім'ю, за всіх нас!

Гетсиманія, художник Адам Абрам, люб'язно надано altusfineart.com © 2025

“Гірк[а] чаш[а]”, яку Він випив у Гетсиманському саду, і Його страждання, які “посилилися” на хресті на Голгофі, — це те, завдяки чому ми можемо завжди покласти всі наші болісні переживання, спричинені зухвалим, жорстоким, лютим ставленням, і ті, що змушують нас тремтіти, на олтарі Господа і бути “освяченими” прийняттям Святого Духа”.

Сестра Патриція Холланд сказала: “Сьогодні я палко молюся за вас і за себе, аби ми повністю віддали себе, поклали себе на олтар Божих обіцянь і миру, незалежно від того, де ми знаходимося і що ми зробили”.

Місце зцілення і відпочинку

Коли ми приходимо до олтаря, то не отримуємо за це нагороду; ми дізнаємося про Подавця дарів. Завдяки такому навчанню і завітному єднанню з Ним приходить зцілення. Нефій сказав: “Він сповнив мене Своєю любов'ю, аж до знесилення моєї плоті”. А наш люблячий Спаситель закликав: “Чи повернетесь ви тепер до Мене, і покається у ваших гріхах, і навернетесь, щоб Я міг зцілити вас?”

Коли наші дві найстарші доньки Маккензі і Емма були маленькими, однією з їхніх улюблених історій була Хроніки Нарнії: Лев, Біла Відьма та шафа. Ми всі полюбили лева Аслана. Одним з найнезабутніших вечорів, у які ми читали цю книгу, був той, коли великий лев віддав своє життя за Едмунда. Це було незабутньо, тому що батьки і доньки проливали сльози, коли Відьма вбила лева на

blanche a tué le lion sur la table de pierre. Mémorable, car l'espoir a perduré, malgré la tragédie, jusqu'à ce que le spectaculaire se produise. Des cris de joie ont résonné dans la petite chambre quand Aslan a été ressuscité et a dit : « Si la Sorcière connaissait le véritable sens du sacrifice, [...] elle saurait que, si une victime consentante, qui n'a commis aucune trahison, mourait à la place d'un traître, la Table de pierre se briserait et la mort elle-même serait vaincue. »

Jésus-Christ guérit toutes les blessures. Grâce à Jésus-Christ, nous pouvons vivre à nouveau.

À la conférence générale d'octobre 2022, le président Nelson a raconté une visite de groupe qui s'est déroulée lors des visites guidées d'un temple. Un jeune garçon était là. Le président Nelson a enseigné :

« Quand le groupe est entré dans une salle de dotation, le garçon a pointé du doigt l'autel où les personnes s'agenouillent pour contracter des alliances avec Dieu et a dit : 'Oh, c'est bien ! Il y a un endroit où les gens peuvent se reposer pendant leur parcours dans le temple.' »

« Il n'avait certainement aucune idée du lien entre le fait de contracter une alliance avec Dieu dans le temple et la magnifique promesse du Sauveur :

« 'Venez à moi, vous tous qui êtes fatigués et chargés, et je vous donnerai du repos.

« 'Prenez mon joug sur vous et recevez mes instructions, [...] et vous trouverez du repos pour vos âmes.

« 'Car mon joug est doux et mon fardeau léger' [Matthieu 11:28-30; italiques ajoutés]. »

« Le Fils de l'homme n'a pas où reposer sa tête », pourtant il invite ses disciples, vous et moi, à la table de Sainte-Cène pour qu'ils se reposent avec lui. La paix règne quand on est humblement agenouillé devant l'autel. Les bras de notre Sauveur sont tendus, sa table est prête. Venez adorer le Fils de Dieu à ses autels sacrés. Au nom de Jésus-Christ. Amen.

Кам'яному столі. Це було незабутньо тому, що попри трагедію, надія не згасала, а потім сталося щось неймовірне. У маленькій спальні пролунали радісні вигуки, коли Аслан воскрес і сказав: "Якби [Відьма знала справжнє значення жертви]... вона б [знала: коли] замість зрадника на Кам'яний стіл із власної волі підніметься невинний і [віддасть себе у жертву], [Кам'яний] Стіл розпадеться і сама Смерть буде [подолана]".

Ісус Христос зцілює всі рани. Ісус Христос дає можливість жити знову.

У своєму виступі на жовтневій генеральній конференції 2022 року Президент Рассел М. Нельсон розповів про групу людей, які прийшли на екскурсію до храму в день відкритих дверей. Серед них був маленький хлопчик. Президент Нельсон навчав:

"Коли екскурсійна група увійшла в кімнату для ендаументу, хлопчик вказав на олтар, біля якого люди стають навколішки, щоб укласти завіти з Богом, і сказав: "О, як чудово. Ось місце, де люди можуть спокійно відпочити під час своєї подорожі храмом"...

Він скоріш за все й гадки не мав про безпосередній зв'язок між укладанням завіти з Богом у храмі та чудовим обіцянням Спасителя:

"Прийдіть до Мене, усі струджені та обтяжені, — і Я вас заспокою!

Візьміть на себе ярмо Моє, і навчіться від Мене... і "знайдете спокій душам своїм".

Бо ж ярмо Моє любе, а тягар Мій легкий!" [Матвій 11:28-30; курсив додано]".

"Син же Людський не має де й голови прихилити", однак Він запросив Своїх учнів — вас і мене — до причасного столу, аби, знаходячись там із Ним, вони відчули мир. Коли "смирненні душі стають на коліна біля олтарів", панує мир. Обійми нашого Спасителя розпростерті; Його стіл накритий. Приходьте поклонятися Сину Божому біля Його святих олтарів. В ім'я Ісуса Христа, амінь.